

(1490) “लिश गतौ” (VI-तुदादि:-1421. सक. अनि. पर.)

‘लिश्यते लिशतीत्येवमल्पीभावे गतौ क्रमात् ॥’ (श्लो. 165) इति देवः । [अ]
लेशकः-शिका, लेशकः-शिका, लिलिक्षकः-क्षिका, लेलिशकः-शिका ;
लेष्टा-लेष्टी, लेशयिता-ली, लिलिक्षिता-त्री, लेलिशिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि तौदादिकदिशतिवत् (841) उद्घानि ।

(1491) “लिह आस्वादने” (II-अदादि:-1016. सक. अनि. उभ.)

लेहकः-हिका, लेहकः-हिका, ¹लिलिक्षकः-क्षिका, लेलिहकः-हिका ;
²लेढा-ढी, लेहयिता-त्री, लिलिक्षिता-त्री, लेलिहिता-त्री ;
लिहन्-न्ती, लेहयन्-न्ती, लिलिक्षन्-न्ती ;
लेक्ष्यन्-न्ती-ती, लेहयिष्यन्-न्ती-ती, लिलिक्षिष्यन्-न्ती-ती ; —
लिहानः, लेहयमानः, लिलिक्षमाणः, लेलिह्यमानः ;
लेक्ष्यमाणः, लेहयिष्यमाणः, लिलिक्षिष्यमाणः, लेलिहिष्यमाणः ;
लिट्-लिङ्-लिहौ-लिहः ;
³लीढम्-ढः-ढवान्, लेहितः-तम्, लिलिक्षितः, लेलिहितः-तवान् ;
⁴लेहः, ⁵लेहनः, ⁶मधुलेही,

1. सञ्जन्ते ‘हलन्ताच्च’ (1-2-10) इति सनः कित्वात् न गुणः । धातुहकारस्य ‘हो ढः’ (8-2-31) इति ढत्वे, ‘षढोः कः सि’ (8-2-41) इति तस्य ककारे ‘इण्कोः’ (8-3-57) ‘आदेशप्रत्यययोः’ (8-3-59) इति प्रत्ययसकारस्य षकारे च रूपम् । एवमुपर्यपि यथासम्भवं ज्ञेयम् ।
  2. धातुहकारस्य ढत्वे, ‘झषस्तथोः—’ (8-2-40) इति ढत्वे, ‘घुना घृः’ (8-4-41) इति घृत्वेन धकारस्य ढकारे, ‘ढो ढे लोपः’ (8-3-11) इति धातुस्थढकारस्य लोपे रूपमेवम् । एवमेव तुमुनादिषु प्रक्रिया ज्ञेया ।
  3. अत्रापि ढत्वधत्वघृत्वढलोपाः । प्रत्ययस्य कित्वाच्च प्रकृतेर्गुणः ।
  4. इगुपधलक्षणकप्रत्ययस्यापवादे ‘इयाद्व्यध—’ (3-1-141) इति णप्रत्यये गुणे च रूपमेवम् ।
  5. बाहुलकाच्चन्द्रादित्वेन कर्तरि ल्युप्रत्ययेऽनादेशे च रूपमेवम् ।
  6. मधु लेढीति मधुलेही । ‘सुप्यजातौ—’ (3-2-78) इति णितिः ।
- [अ] “तुदादिश्चायं [—अल्पीभावे] क्षीरस्वामिधनपालयोः । ‘लिश गतौ’ । तुदादिः तयोरनुमतोऽयं पाठः । द्विष्पाठस्त्वेवमर्थमेदान्नूनम् । एवं तु ‘लिश गत्यल्पीभावयोः’ इत्यनुक्तिर्वैचित्र्यार्था” इति पुरुषकारोक्तमिहानुसन्धेयम् ।